

**Χαιρετισμός Πρύτανη, Καθηγητή Κωνσταντίνου Χριστοφίδη
Τελετή Εγκαινίων του Σιακόλειου Εκπαιδευτικού Κέντρου Κλινικής Ιατρικής (ΣΕΚΚΙ)
Δευτέρα, 6 Μαρτίου 2017, 19:00 στο ΣΕΚΚΙ**

Εγκαινιάζουμε σήμερα το «Σιακόλειο Εκπαιδευτικό Κέντρο Κλινικής Ιατρικής» το οποίο, μαζί με το υπό σχεδιασμό Κτήριο Ιατρικής Σχολής και Επιστημών Υγείας “Νίκος Κ. Σιακόλας”, θα αποτελέσουν χώρο συνάντησης, διδασκαλίας, έρευνας και δημιουργίας για την κοινότητα της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κύπρου.

Κάθε φορά που ένας καινούριος χώρος του Πανεπιστημίου ανοίγει τις πύλες του, νέοι ορίζοντες ανοίγονται για τους φοιτητές μας, για τους ακαδημαϊκούς αλλά και την ευρύτερη κοινωνία. Για το λόγο αυτό, θέλω να ευχαριστήσω θερμά το δωρητή – ευεργέτη μας, κ. Νίκο Σιακόλα για τη σθεναρή στήριξη του οράματος του Πανεπιστημίου, για τη λειτουργία μίας πρότυπης Ιατρικής Σχολής στην Κύπρο.

Η ευαισθησία του Νίκου Σιακόλα σε ζητήματα υγείας και η προσπάθειά του για αναβάθμιση των ιατρικών υπηρεσιών του τόπου ξεκίνησε με τη γενναιόδωρη εισφορά του ιδρύματος «Νίκου και Ελπίδας Σιακόλα» ύψους €3.750.000, για την ανέγερση του Σιακόλειου Εκπαιδευτικού Κέντρου Υγείας, το οποίο με την ανακαίνισή του και τη λειτουργία της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κύπρου έχει μετονομαστεί σε «Σιακόλειο Εκπαιδευτικό Κέντρο Κλινικής Ιατρικής».

Ακολούθησε η νέα δωρεά του Ιδρύματος “Νίκος και Ελπίδα Σιακόλα” για την ανακαίνιση και ανέγερση των κτηρίων της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κύπρου - συνολικού ύψους €9 εκατομμυρίων ευρώ. Ο θεμέλιος λίθος του νέου κτηρίου θα τοποθετεί εντός του 2018. Η επιλογή του κ. Νίκου Σιακόλα να στηρίξει την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Κύπρου αποτελεί, θα έλεγα, μία διορατική πράξη, καθώς αναγνωρίζει το δυναμικό ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει η συγκεκριμένη σχολή στην πρόοδο της κοινωνίας μας.

Αγαπητέ Νίκο, αγαπητή Ελπίδα,

Σας ευχαριστούμε που συνδέετε το όνομά σας με τις πιο δημιουργικές στιγμές του Πανεπιστημίου Κύπρου.

Επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω θερμά επίσης όλους τους συναδέλφους, τους πρώην κοσμήτορες και το υφιστάμενο προσωπικό της Ιατρικής Σχολής, τους πρωτοπόρους του εγχειρήματος, που έχοντας βαθιά πίστη στο ρόλο που μπορεί να επιτελέσει η Ιατρική Σχολή εργάζονται συστηματικά για την ομαλή και αποτελεσματική λειτουργία της.

Κυρίες και Κύριοι,

Πριν περίπου 4 χρόνια, η Βουλή των Αντιπροσώπων ψήφισε το νομοσχέδιο για την ίδρυση μιας δημόσιας Ιατρικής Σχολής, μετά από πολλές και θυελλώδεις συζητήσεις. Μίας Σχολής που με την έναρξη της λειτουργίας της το Σεπτέμβριο του 2013, άνοιξε ένα καινούριο κεφάλαιο για τον τόπο μας. Η λειτουργία της θα προσδώσει άλλωστε μία άλλη διάσταση στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, γιατί είναι μία Σχολή με άμεση αλληλεπίδραση με την ευρύτερη κοινωνία.

Για να μπορέσουμε να υποδεχτούμε τους πρώτους φοιτητές τον Σεπτέμβριο του 2013, περάσαμε από 1.000 μύρια κύματα. Εκείνες τις μέρες κ. Πρόεδρε, και παρά την οικονομική κρίση, η παρέμβασή σας ήταν καταλυτική. Ήταν επίσης καταλυτικές και οι τοποθετήσεις και άλλων πολιτικών δυνάμεων.

Τα καταφέραμε και από τότε ξεκινήσαμε μια νέα σειρά συζητήσεων για θέματα που στο διεθνή χώρο έχουν λυθεί προ πολλού.

1. Πώς θα μπουν οι φοιτητές στα κρατικά νοσηλευτήρια;
2. Με ποια ιδιότητα και ποιες εξουσίες θα μπουν οι ακαδημαϊκοί κλινικοί γιατροί στα δημόσια νοσοκομεία;
3. Ποια θα είναι τα καθήκοντά τους;

4. Πώς θα συνεργάζονται οι ακαδημαϊκοί με τους κλινικούς κρατικούς γιατρούς;
5. Πώς και από ποιους θα διευθύνονται οι κλινικές;
6. Ποιος είναι ο τελικός μας στόχος και ποιο το ιδανικό σενάριο;

Εδώ θέλω να πω ένα μεγάλο **ευχαριστώ** στον Υπουργό Υγείας, κ. Γιώργο Παμπορίδη, για την προσπάθειά του να απαντηθούν όλα αυτά τα ερωτήματα και για τη συνεχή του μεσολάβηση και στήριξη. Πιστεύω ότι πλησιάζουμε στο τέλος του δρόμου.

Το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο είναι το βασικότερο συστατικό μιας Ιατρικής Σχολής. Χωρίς αυτό δεν υπάρχει ιατρική εκπαίδευση. Τελεία. Πώς αλλιώς θα εκπαιδευθεί ένας φοιτητής αν δεν μνηθεί ζωντανά, στο νοσοκομείο, στη θεραπεία των ασθενών;

Ποιος πολίτης θα είχε εμπιστοσύνη σε έναν γιατρό που δεν είδε ποτέ του ασθενείς;

Όσον αφορά στο ρόλο των κλινικών ακαδημαϊκών, οι οποίοι επιλέγονται από τις Ιατρικές Σχολές, δεν διαφέρουν ριζικά στην άσκηση της ιατρικής από τους μη ακαδημαϊκούς νοσοκομειακούς συναδέλφους τους. Αυτό που διαφέρει, είναι η παράλληλη διδασκαλία των φοιτητών και η διεξαγωγή έρευνας, είτε σε ιατρικά εργαστήρια, είτε συλλέγοντας επιστημονικές πληροφορίες από την καθημερινή τους άσκηση.

Όσοι μη ακαδημαϊκοί γιατροί εργάζονται σε πανεπιστημιακά νοσοκομεία δύνανται επίσης να διδάσκουν, εφόσον το επιθυμούν. Θα μπορούν μάλιστα να διεξάγουν έρευνα και να δημοσιεύουν τα αποτελέσματά τους σε ακαδημαϊκά περιοδικά. Επομένως, ένα Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο είναι ένα ίδρυμα, στο οποίο το ακαδημαϊκό έργο και η κλινική άσκηση συνδέονται άμεσα, προς όφελος των ασθενών και, βεβαίως, των αυριανών γιατρών (των φοιτητών).

Μιας και αναφέρομαι στην έρευνα, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι πέραν του 60% του ευρωπαϊκού προγράμματος Ορίζοντας 20-20, δηλαδή 50 και πλέον δισεκατομμύρια ευρώ, αφορούν σε θέματα υγείας. Πανεπιστήμιο Κύπρου και κρατικά νοσηλευτήρια θα έχουν, ενώνοντας δυνάμεις, την ευκαιρία να αυξήσουν μέσω τέτοιων προγραμμάτων την ερευνητική προοπτική της χώρας. Και τα κρατικά νοσηλευτήρια θα μπορέσουν επιτέλους να βρουν πόρους για ουσιαστική αναβάθμιση σε έμψυχο και άψυχο υλικό.

Ένα ποιοτικό Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο διακατέχεται από μια ατμόσφαιρα μάθησης και μια κουλτούρα επιστημονικής αναζήτησης, ενώ, όπως δείχνει η διεθνής εμπειρία, συνήθως προσελκύει τους καλύτερους γιατρούς της περιοχής.

Όπως και να το δει κανείς, τα Πανεπιστημιακά Νοσοκομεία είναι ο πυρήνας των σύγχρονων Ιατρικών Σχολών και αποτελούν τεράστιο πλεονέκτημα για κάθε πανεπιστήμιο, τους ασθενείς, τους γιατρούς και εν τέλει τη χώρα.

Ζούμε σε μια χώρα όπου, παρά την ημικατοχή και τις αντιξοότητες, επιτεύχθηκαν πολλά τις τελευταίες δεκαετίες. Όμως, μπορούμε πολλά περισσότερα. Δεν πρέπει να δεχθούμε να παραμένουμε η μόνη χώρα της Ευρώπης χωρίς κρατικό Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο. Μοναδική εξαίρεση αποτελεί το Λουξεμβούργο του οποίου οι κάτοικοι, καθότι βρίσκεται στην καρδιά της Ευρώπης, έχουν άμεση πρόσβαση σε πληθώρα Πανεπιστημιακών Νοσοκομείων σε γειτονικές χώρες.

Ακούστηκε και η άποψη ότι, το Πανεπιστήμιο Κύπρου θέλει να οικειοποιηθεί τα Κρατικά Νοσηλευτήρια. Χωρίς περιστροφές, σας διαβεβαιώνω ότι κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Τα κρατικά νοσοκομεία δεν μας ανήκουν, ούτε θα θέλαμε να μας ανήκουν.

Ανήκουν σε ολόκληρη την κοινωνία, η οποία τα διαχειρίζεται μέσω της εκάστοτε κυβέρνησης. Αυτό που επιδιώκουμε, είναι η συνεργασία προς όφελος όλων των εμπλεκομένων γιατί, γνωρίζουμε καλά ότι οι συνέργειες που θα δημιουργηθούν θα προσδώσουν μια νέα διάσταση στην παροχή υπηρεσιών υγείας στη χώρα μας.

Το Γενικό Νοσοκομείο είναι ένας θεσμός που, ακόμη και με τις αδυναμίες του, αποτελεί κομμάτι της σύγχρονης ιστορίας του τόπου μας. Και σήμερα καλούμαστε, μέσα από την καλόπιστη συνεργασία πανεπιστημίου-νοσοκομείων να ανταποκριθούμε στις προκλήσεις της εποχής και να συν-δημιουργήσουμε μια νέα υγειονομική πραγματικότητα.

Μιλώντας για το Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας, θέλω να εκφράσω τη βαθιά εκτίμησή μου για τη μέχρι σήμερα συνεργασία με τον Διευθυντή και το υπόλοιπο ανθρώπινο δυναμικό. Η αγάπη με την οποία υποδέχθηκαν τους φοιτητές μας ήταν υποδειγματική. Κυρίες και κύριοι, σας ευχαριστούμε βαθύτατα. Οι φοιτητές μας, σας είναι ευγνώμονες.

Ο τομέας της υγείας, όπως και εκείνος της παιδείας, είναι ιδιαίτερα ανταγωνιστικός και καίριος για ένα κράτος. Ως εκ τούτου, και δεδομένου ότι χρηματοδοτείται από τον φορολογούμενο πολίτη, πρέπει να διαθέτει μηχανισμούς διαρκούς ανανέωσης και προσαρμογής στα νέα δεδομένα. Διαφορετικά, τα δημόσια αγαθά απαξιώνονται και το δημόσιο χρήμα σπαταλιέται.

Ο τομέας της υγείας διεθνοποιείται, όχι μόνο επειδή μπορεί κάποιος να ταξιδέψει και να βρει τον θεράποντα γιατρό του σε όποια χώρα επιθυμεί, αλλά και λόγω της τηλεϊατρικής. Ήδη, χειρουργοί, ενώ

βρίσκονται στο Μόντρεαλ, πραγματοποιούν επεμβάσεις στη Σιγκαπούρη!

Χρειάζεται, λοιπόν, μια συντονισμένη εθνική προσπάθεια για να προσελκύσουμε τους καλύτερους γιατρούς, από τα καλύτερα νοσοκομεία και τα καλύτερα πανεπιστήμια, για να δημιουργήσουμε ένα πανεπιστημιακό νοσοκομείο που θα ανοίξει νέους ορίζοντες και νέες προοπτικές στον τομέα της υγείας στη χώρα μας, για τους ανθρώπους της χώρας μας.

Σε αυτόν τον τομέα, υπάρχουν σημαντικά και καλά νέα. Για τις 6 θέσεις της Ιατρικής που προκηρύχθηκαν, λάβαμε περίπου 110 αιτήσεις από Ελλάδα, ΗΠΑ, Μεγάλη Βρετανία, Σουηδία και άλλες χώρες. Πολλές από τις αιτήσεις είναι εξαιρετικές και αυτό αποτελεί μια σημαντική ψήφο εμπιστοσύνη για τη Σχολή μας. Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι στην επόμενη προκήρυξη θα έχουμε ακόμη περισσότερες αιτήσεις εάν ξεκαθαρίσουμε τη «θέση» των καθηγητών μας στα κρατικά νοσηλευτήρια.

Επιπλέον, το μεγάλο σχέδιο για τη δημιουργία ενός πανεπιστημιακού νοσοκομείου σε συνεργασία με την Καναδική Κυβέρνηση έχει λάβει το πράσινο φως από το υπουργικό συμβούλιο. Σας ευχαριστούμε κ. Πρόεδρε!

Ο άκρατος συντηρητικός λόγος που σε ορισμένες περιπτώσεις εκφέρεται από τις συντεχνίες, δεν υπηρετεί το συλλογικό συμφέρον

αλλά, το επιμέρους, στενά συντεχνιακό. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, όμως, ότι το γενικό και τα επιμέρους συμφέροντα δεν ταυτίζονται.

Σήμερα δεν είναι η εποχή του ΕΓΩ, αλλά η εποχή του ΕΜΕΙΣ. Είναι κι αυτό ένα από τα πολλά διδάγματα της οικονομικής κρίσης που βιώνουμε.

Νιώθω πως χρειάζεται να επαναλαμβάνουμε το αυτονόητο. Όταν οι ανάγκες χαρακτηρίζονται από πολλαπλότητα (π.χ. φροντίδα ασθενούς και εκπαίδευση φοιτητή και παραγωγή έρευνας και διάχυση της νέας γνώσης στο νοσοκομείο), η ορθολογική επιλογή για την προαγωγή του γενικού συμφέροντος είναι η δημιουργία πολλαπλότητας στο εσωτερικό ενός συστήματος.

Σαφώς, υποστηρίζουμε σθεναρά και την ανάγκη συνεχούς και συστηματικής αξιολόγησης. Η αξιολόγηση μας κρατά όλους σε εγρήγορση και προσηλωμένους στον πυρήνα της δουλειάς μας, ο οποίος είναι πάντοτε αλλοκεντρικός. Επιπλέον, η σύγχρονη τάση είναι να δημοσιεύονται εκθέσεις για την ποιότητα των νοσοκομείων.

Τα κρατικά μας νοσηλευτήρια σε ποια θέση θα ήθελαν να βρίσκονται; Η αυτονόμηση στο πλαίσιο του ΓΕΣΥ, χωρίς ουσιαστική αναβάθμιση των υπηρεσιών που προσφέρουν θα είναι ένα μετέωρο βήμα με αμφίβολη συνέχεια. Η δημόσια Ιατρική Σχολή με τα στελέχη της αποτελούν μια καθοριστική συνιστώσα αυτής της προσπάθειας. Και

η προσπάθεια είναι ξεκάθαρη: η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των κρατικών νοσηλευτηρίων.

Μπορούμε να γίνουμε οι καλύτεροι; Βεβαίως και μπορούμε!

Η πρόσβαση στην παιδεία είναι βασικό στοιχείο κοινωνικής δικαιοσύνης και ο πλέον αποτελεσματικός μηχανισμός κοινωνικής κινητικότητας. Η πρόσβαση μιας ολόκληρης κοινωνίας σε ένα πανεπιστημιακό νοσοκομείο υψηλών προδιαγραφών είναι ένα ακόμη σημαντικό στοιχείο κοινωνικής δικαιοσύνης και ισότητας. Επιδίωξη του Πανεπιστημίου Κύπρου είναι να μπορέσει, μαζί με τους γιατρούς των δημόσιων νοσηλευτηρίων, να οικοδομήσει ένα Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο, όπου όλοι οι άνθρωποι του τόπου μας θα έχουν πρόσβαση σε υψηλού επιπέδου υπηρεσίες δημόσιας υγείας, και όπου οι αυριανοί γιατροί θα λαμβάνουν την καλύτερη δυνατή εκπαίδευση. Σε αυτήν την προσπάθεια είμαι βέβαιος ότι όλοι οι πολίτες είναι δίπλα μας.

Εγκαινιάζοντας το «Σιακόλειο Εκπαιδευτικό Κέντρο Κλινικής Ιατρικής», εγκαινιάζουμε μία νέα αρχή στον τομέα της Ιατρικής στην πατρίδα μας. Εύχομαι στους χρήστες του κτηρίου να το αξιοποιούν στο έπακρο και να είναι το έργο γι' αυτούς εφελτήριο δημιουργίας και πρωτοπορίας.

Εκ μέρους της Συγκλήτου θα ήθελα να Ευχαριστήσω και πάλι όλους τους συντελεστές για την ολοκλήρωση του έργου και την ανακαίνισή

του, την Πολιτεία αλλά και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα επενδύσεων που στηρίζουν το μεγάλο σχέδιο του Πανεπιστημίου Κύπρου. Ευχαριστώ επίσης τις τεχνικές μας υπηρεσίες που επιβλέπουν όλες τις προσπάθειες της κτιριακής αναβάθμισης.

Κύριε Πρόεδρε,

Χρειαζόμαστε τη συμπαράσταση της Πολιτείας αλλά και τη δική σας παρέμβαση όσο ποτέ άλλοτε. Στις πίσω σειρές αυτού του αμφιθεάτρου, κάθονται όλοι οι φοιτητές της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κύπρου και περιμένουν από εσάς ένα αισιόδοξο μήνυμα.

Σας ευχαριστώ!